

Szolid tumorok terápia szempontjából jelentős
klinikai alcsoportokba való sorolása génexpressziós
adatok alapján

Doktori tézisek

Dr. Sztupinszki Zsófia

Semmelweis Egyetem
Patológia Tudományok Doktori Iskola

Témavezető: Dr. Gyórfy Balázs, Ph.D, D.Sc., tudományos főmunkatárs

Hivatalos bírálók: Dr. Rónai Zsolt, Ph.D., egyetemi docens

Dr. Korcsmáros Tamás, Ph.D., csoportvezető

Szigorlati bizottság elnöke:

Dr. Zalatnai Attila, Ph.D., habilitált egyetemi docens

Szigorlati bizottság tagjai:

Dr. Szeltner Zoltán, Ph.D., tudományos főmunkatárs

Dr. Ambrus Attila, Ph.D., egyetemi adjunktus

Budapest
2017

1. Bevezetés

Disszertációmban szolid tumorok, emlő és vastagbél daganat osztályozásával, magas kockázatú, illetve rossz prognózisú betegcsoportok azonosításával foglalkozom. A beteg adott terápiára való válaszána előreljzésével a terápia hatásossága, költséghatékonysága maximalizálható és a beteget érő gyógyszerterhelés, illetve mellékhatások csökkenthetőek. Ma már tudjuk, hogy az emlő- és a vastagbél daganatok nem tekinthetők homogén betegségnek, hanem a különböző daganat altípusok más-más biológiai és klinikai tulajdonságokkal bírnak. Ezért ezek azonosítása és jellemzése a tumorgenezis mélyebb megértését, új gyógyszer-célpontok azonosítását és megfelelőbb terápiák kiválasztását teszi lehetővé. A prediktív és prognosztikus biomarkerek a jelenlegi terápiás lehetőségek kontextusában a racionális terápia-tervezés fontos elemei és elterjedésük várhatóan sokat finomít a kezelési protokollokon.

Dolgozatomban négy vizsgálat eredményeit mutatom be: a vastagbél-daganatok transzkripciós mintázat alapú osztályozása, emlő-daganatban rossz prognózisú betegek azonosítása génexpresszió alapján, nyirokcsomók érintettségének előreljzése emlőrákban a primer tumor génexpressziója alapján, és géncsendesítéssel végzett kísérleteket reprodukálhatósága.

2. Célkitűzések

PhD munkám során elsősorban biomarkerek keresésével és validálásával foglalkoztam emlő és vastagbél-daganat magas kockázatú alcsoportjaiban.

Célkitűzéseim a következők az egyes témákkal kapcsolatban:

1. Vastagbél-daganatok osztályozóinak összehasonlítása és a legnagyobb prognosztikus értékkel bíró azonosítása.
2. Sejtmodellek összekapcsolása a vastagbél-daganatok altípusaival.
3. Emlődaganatok génexpresszió alapú osztályozása és összehasonlítása korábbi prognosztikus tesztekkel.
4. Emlődaganatok nyirokcsomó-érintettségének előrejelzésére új osztályozó készítése.
5. Experimentális módszerekkel azonosított biomarkerek reprodukálhatóságának összehasonlítása (siRNS).

3. Módszerek

3.1. Vastagbélrák - rossz prognózisú betegek azonosítása

A vizsgálatom célja a korábban publikált, vastagbél-daganatokban a prognózist előrejelző tesztek, transzkripciós mintázatok független validálása, összehasonlítása volt.

3.1.1. Adatbázis létrehozása, adatok előkészítése

A saját adatbázis létrehozásához a GEO adatbázisban olyan adathalmazokat, vizsgálatokat kerestem, melyekben vastag- vagy végbél-daganatokban végeztek Affymetrix expressziós génchipen méréseket. Mivel a vizsgálat egyik célja az osztályozók reprodukálása volt, ezért az adatok előkészítésénél is az eredeti közlemények részletes leírását követtem.

3.1.2. Korábbi osztályozó módszerek irodalmi azonosítása

A korábban publikált osztályozó algoritmusok azonosítása során a PubMed (<http://www.pubmed.com>) adatbázisban folytatott keresés alatt

PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) ajánlásokat követtem.

3.1.3. Osztályozók összehasonlítása

Az osztályozók összehasonlításánál a legjobb és a legrosszabb prognózisú csoport között a „hazard ratio” értékeket Cox proportional hazards regresszióval határoztam meg, a p-értékeket logrank teszttel számoltam ki és az eredményeket Kaplan-Meier görbékkel ábrázoltam. A multivariáns elemzés során a következő prognosztikus paramétereket vettem figyelembe: MSI-státusz, nem, MKI67 és CDX2 expresszió. Az osztályozók eredményei közötti korrelációt a Cramer-féle asszociációs együttható segítségével határoztam meg.

3.1.4. Gének súlyának megállapítása

Annak érdekében, hogy összehasonlítsam az osztályozóban szereplő gének jelentőségét, minden gén esetében meghatároztam egy pontszámot, $\text{gén-pontszám} = [\text{osztályozók száma, amiben szerepel}] * \sum [\text{aránya az osztályozókban}]$.

3.1.5. Sejtvonalak

További célom volt a vizsgált osztályozókhoz tartozó sejtkultúra modellek azonosítása, mivel így az egyes altípusok tovább vizsgálhatók kísérletes körülmények között is. A GEO és az Array Express adatbázisban olyan vastagbél eredetű sejtvonalat kerestem, melyek génextpressziója Affymetrix HGU 133 plus 2.0 chipen került lemérésre.

3.2. Emlődaganat – rossz prognózisú betegek azonosítása

A vizsgálat célja rossz prognózisú emlődaganatok génextpresszió alapú azonosítása volt.

3.2.1. Mintagyűjtés

Eredményeim független validálása érdekében a Frankfurter és a Hamburgi Egyetemi Kórház nőgyógyászati osztályán 325 korai stádiumú emlődaganatban szenvedő beteg friss fagyasztott tumormintáit és klinikai adatait gyűjtöttük ki. A transzkripciók profil meghatározására Affymetrix HG-U133A gén-chipet alkalmaztunk. A klinikai és gén-chip adatok a GSE4611 (Frankfurt dataset) és a GSE46184 (Hamburg dataset) azonosítók alatt kerültek publikálásra.

3.2.2. Adatbázis létrehozása, adatok előkészítése

Az adatbázis létrehozása az előző vizsgálathoz hasonlóan végeztem, Olyan publikációkat kerestem, ahol emlődaganattal kezelt betegek microarray adatait közölték. Feltétel volt, hogy legalább húsz beteg szerepeljen a vizsgálatban, legyenek elérhető a kezelési és túlélési adatok és a nyers microarray adatok. Az adatok normalizálását MAS5 algoritmussal végeztem. Az elemzés során csak azokat a próba szetteket vettem figyelembe, amelyek mind a 2 fajta vizsgált génchipen megtalálhatóak (n=22277). A redundáns próba szettek esetében a legjobb kiválasztására a JetSet módszert alkalmaztam. Így a továbbiakban használt gének száma: 9886.

3.2.3. Betegek osztályozása

Vizsgálatomban az osztályozás két fő lépésből áll. A molekuláris osztályozás lényege hogy a vizsgált beteghez hasonló minták csoportjában minden génnek megvizsgáljuk a prognosztikus hatását. Az így azonosított prognosztikus gének közül kiválasztjuk a „legjobb” géneket, melyek expressziója alapján jó, illetve rossz prognózisú csoportba soroljuk a beteget. A klinikai osztályozás során a kiválasztott hasonló betegek prognózisát vetem össze az adatbázisban szereplő többi beteg prognózisával. A végső,

kombinált osztályozást a molekuláris és a klinikai osztályozás összevetésével érem el.

3.2.4. Összehasonlítás más osztályozókkal

Az általam fejlesztett módszert a klinikai gyakorlatban jelenleg is alkalmazott tesztekkel hasonlítottam össze. A három legelterjedtebb ilyen teszt a 97-génes Genomic Grade Index (GGI), a 70 gént használó Mammaprint, és a 21-génes Oncotype DX, melyeket a genefu R csomag segítségével, illetve korábbi publikációink alapján határoztam meg a mintáink esetében. Az összehasonlítás során a relapszusmentes túlélést vettem össze prognosztikus tesztenként az összes beteg, és alcsoportok esetében. Az 5 éves túlélési adatokat tekintve szenzitivitás, specificitás, pozitív- és negatív prediktív értékeket határoztam meg.

3.3. Emlődaganat - nyirokcsomó érintettség előrejelzése

Az emlődaganatok esetében a hónalji nyirokcsomók érintettsége az egyik legfontosabb prognosztikai tényező. A nyirokcsomó-negatív esetekben azonban az őrszem nyirokcsomók eltávolítása nem jár terápiás előnnyel. Jelen vizsgálatban ezért az volt a célom, hogy az elsődleges tumor génexpressziós mintázata alapján előrejelezzem a hónalji nyirokcsomók érintettségét.

3.3.1. Mintagyűjtés

Nemzetközi együttműködés keretein belül a seattle-i (USA) Atossa cég biobankjából száz 2004 és 2010 között operált beteg paraffinba ágyazott, formalin fixált mintáit és a hozzájuk tartozó klinikai adatokat gyűjtöttük ki. A génexpresszió meghatározására Affymetrix HG-U133Plus 2.0 gén-chipet alkalmaztunk.

3.3.2. Adatbázis létrehozása, adatok előkészítése

Az előbbi kísérletek során tárgyalt módon a GEO génextpressziós adatbázis alapján saját adatbázist építettem. Olyan vizsgálatokat kerestem, ahol HG-U133 Plus 2.0-n vagy HG-U133A gén-chipen mérték emlődaganat génextpresszóját, és elérhető klinikai információ a nyirokcsomók érintettségéről. Jelen vizsgálatból kizártam a primer szisztémás (neoadjuváns) terápiában részesült betegeket, mivel az a hónalj régió downstagingjéhez vezethet.

Az adatokat fRMA algoritmussal, alternatív annotációt alkalmazva normalizáltam. Az alternatív annotáció során a próba szettből csak azokat a próbákat vettem figyelembe, amelyek a transzkriptum 5' vége felé helyezkednek el, mivel a validálás során vizsgált FFPE mintákban jelentős RNS degradáció várható. További szűrőlépeseként követően génenként a legjobb próbák kiválasztására a JetSet módszert alkalmaztam. A további vizsgálatokat 9462 génnel végeztem.

3.3.3. Betegek osztályozása

A betegeket három csoportba soroltam: ER-negatív, ER-pozitív és MKI67-pozitív, valamint ER-pozitív és MKI67-negatív betegeket különböztettem meg. Osztályozóm megfelelő tanítása és validálása érdekében a betegek véletlenszerűen kiválasztott fele a tanulóhalmazt, másik fele a belső validációs halmazt képezte. A nyirokcsomó pozitív és negatív betegek között a különbözően kifejeződő gének azonosítására RankProducts algoritmust használtam. Az osztályozást csoportonként, gyorsított döntési fákkal, a caret R csomaggal végeztem.

3.4. Biomarkerek reprodukálhatóságának összehasonlítása

Az onkológiai kísérleteknek egyik fontos módja a biomarkerek, transzkripciós hatások sejtkultúráján történő validálása. A kis interferáló RNS-sel (siRNS-sel) történő géncsendesítés hatékonysága sejtvonalanként eltérhet, ezért emlőrák sejtvonalakban a csendesítés hatékonyságának vizsgálatát tűztem ki célul olyan kísérletekben, ahol a siRNS-sel történő géncsendesítést és génexpressziós microarray-t együttesen alkalmaztak.

Vizsgálatom első lépésében a GEOquery R csomaggal olyan kísérleteket azonosítottam, ahol daganat eredetű sejtvonalon végeztek siRNS-sel géncsendesítést, és Affymetrix HGU133A vagy HGU133Plus2.0 chip-en végeztek génexpresszió mérést. A találatok további szűrése kézi ellenőrzéssel történt. A génexpressziós adatokat MAS5 algoritmussal normalizáltam, a legmegfelelőbb próba szettek kiválasztásához JetSet módszert alkalmaztam. A géncsendesítés hatásosságának a megítélésé során t-tesztet használtam, és a génexpressziók hányadosát vizsgáltam ($\text{Fold change} = \frac{\text{(célgén expressziója[csendesített])}}{\text{(célgén expressziója[kontroll])}}$).

4. Eredmények

4.1. Vastagbélrák - rossz prognózisú betegek azonosítása

4.1.1. Adatbázis

A végleges adatbázis 12 adathalmazból 2166 beteg klinikai és génexpressziós adatait tartalmazza, közülük 1405 beteghez volt elérhető relapszusmentes túlélési adat. A vizsgált betegek túlnyomó többsége, 74%-a 2-es vagy 3-as stádiumú. Ez azért kiemelkedően fontos mivel a

prognosztikus teszteknek ebben a betegcsoportban van a legnagyobb klinikai jelentőségük.

4.1.2. Algoritmusok azonosítása

Az irodalmi adatok keresése során 282 cikk áttekintését követően 22 osztályozót tudtam reprodukálni. A reprodukálhatóságot legtöbbször a hiányos dokumentáció, illetve a tanulóhalmazok és a klinikai adataik elérhetősége akadályozta.

4.1.3. Osztályozók összehasonlítása

A 2-es és 3-as stádiumú betegek esetében a Yuen és munkatársai által leírt, 3 gén expresszióján alapuló osztályozó bír a legnagyobb prognosztikai erővel (HR=2,9). A második legjobb Marisa osztályozója (HR=2,60), a harmadik leghatékonyabb módszer a Chang95 (HR=2,35). Fontos azonban azt is megjegyezni, hogy a kereskedelmi forgalomban kapható tesztek egy része elég gyenge összefüggést mutat, Például az Oncotype DX és a ColoGuideEx között az asszociáció mértéke csupán 0,03

4.1.4. Génlisták összehasonlítása

Az osztályozók által alkalmazott géneket összehasonlítva azt találjuk, hogy a 22 osztályozó összesen 2001 gént használt. Csupán 5 olyan gén volt (REG4, ASCL2, VAV3, C10orf99 és CYPB1), ami 6 osztályozóban is előfordult. A „gén-pontszámuk” alapján a CTGF, GADD45B, FAP gének a legfontosabbak.

4.1.5. Prekilinikai modellek

A CCLE (Cancer Cell Line Encyclopedia), a Cancer Cell Line Project, a GSE8332, és a GSE32474 adathalmazokban összesen 61 sejtvonal 151 génextpressziós vizsgálatát azonosítottam. A sejtvonalakat

génexpressziójuk alapján a reprodukált osztályozókkal alcsoportokba soroltam. A daganatminták osztályozásával összevetve jól látszik, hogy vannak olyan osztályozók, melyek hasonló számban sorolják csoportokba a sejtvonalakat, míg mások nem képesek rá.

4.2. Emlőrák – rossz prognózisú betegek azonosítása

4.2.1. Mintagyűjtés – Független validációs adat

A független validálás céljából gyűjtött 325 emlődaganat minta esetében a betegek átlagos utánkövetési ideje 66 hónap volt. A betegek 81%-a ER-pozitív volt, 39%-ának volt nyirokcsomó érintettsége.

4.2.2. Adatbázis

A GEO adatbázisban 22 adathalmazban 3534 olyan mintát azonosítottam, melyhez elérhető volt a nyers génexpressziós adat és a relapszusmentes túlélési idő..

4.2.3. Összehasonlítás

A 3 korábbi multigénos teszttel összevetve minden beteget vizsgálva, a legrosszabb és a legjobb prognózisú csoportokat összevetve a Dinamikus osztályozónk volt a legjobb (HR=3,68), és a betegek csupán 40%-át soroltuk a rossz prognózisú betegek közé. Az ER-pozitív, HER2-negatív, nem kezelt illetve adjuváns kezelésben részesült betegek esetében is a Dinamikus osztályozónk bizonyolot a leghatékonyabbnak (HR=4,61 és HR=4,51). Az ER- és HER2-negatív, adjuváns kezelésben részesült betegek osztályozását a többi teszt nem tudta megoldani, míg a Dinamikus osztályozó ebben a betegcsoportban is el tudott különíteni jó és rossz prognózisú populációt (HR=3,0). Az 5 éves relapszusmentes túlélést végpontnak tekintve bár a 70 génes teszt a legérzékenyebb, specificitása nagyon alacsony. Specificitása, és

pozitív prediktív értéke a Dinamikus osztályozónak a legmagasabb, miközben a negatív prediktív érték, és a szenzitivitás elfogadható marad.

4.2.4. Validálás

A 325 független mintán elvégzett validálás esetében minden beteget vizsgálva a Dinamikus osztályozónk volt a legjobb (HR=3,02), ER-pozitív, nyirokcsomó negatív betegek esetében csak a Dinamikus (HR=3,94) és a 21 génes teszt (HR=2,21) volt képes osztályozásra, azonban csak a Dinamikus osztályozás eredménye volt szignifikáns

4.3. Emlőrák - nyirokcsomó érintettség előrejelzése

4.3.1. Mintagyűjtés és adatbázisunk

A GEO adatbázisban 16 adathalmazban 2341 beteget azonosítottunk, a betegek 21%-volt nyirokcsomó-pozitív, 16 %- ER-negatív.

4.3.2. Nyirokcsomó-státusz előrejelzése

Az előrejelzés hatékonyságát a belső validációs halmazon, és a független validáció 100 betegén vizsgáltam. A belső validációs csoportban mind a hormonreceptor-negatív esetekben (NPV=0,85), mind az ER-pozitív és MKI67-pozitív esetekben (NPV=0,78), magas negatív prediktív értéket értünk el, míg a pontosság is 75% felett maradt. A formalin fixált, paraffinba ágyazott független validációs minták esetében a negatív prediktív érték 0,92 és 1,00 volt, azaz azoknak a betegeknek, akiknek nem jelzünk előre nyirokcsomó-érintettséget nagy valószínűséggel tényleg nincs nyirokcsomó-áttéte.

4.4. Biomarkerek reprodukálhatóságának összehasonlítása

A GEO adatbázisban végzett keresést követően 8 sejtvonal esetében összesen 15 gén csendesítéséhez tartozó vizsgálatot azonosítottam, összesen

441 gén-chip (289 siRNS-sel kezelt, 152 kontroll) elemzését végeztem el. A MAS5 normalizálást követően összehasonlítottam a siRNS-sel kezelt, csendesített gén expresszióját a célgén kontroll mintákban mérhető expresszójával. Három esetben nem volt hatékony a csendesítés: HeLa sejtvonal CTNBB1 gén, MCF7 CTNBB1 gén, IMR32 vonal CHAF1A gén. Ez az eredmény is jól mutatja, hogy q-PCR, Western-blot mellett fontos a gén-chipeken is ellenőrizni a célgén expresszióját.

5. Következtetések

1. A vastagbél-daganatok osztályozóinak reprodukálása és összehasonlítása 2166 beteg adatai alapján megállapíthatjuk, hogy a 2-es és 3-as stádiumú betegek esetében a Yuen és munkatársai által leírt, 3 gén expresszióján alapuló osztályozó bír a legnagyobb prognosztikai erővel (HR=2,9). Ezt követi Marisa osztályozója (HR=2,60), mely ha minden stádiumú beteget vizsgálunk, a legjobban teljesített (HR=3,20). Fontos megfigyelés, hogy a szignifikáns osztályozók között is korlátozott volt az azonosított jó és rossz prognózisú betegek között az átfedés.

2. Az altípusonként a megfelelő preklinikai modell kiválasztásához 61 vastagbélrák eredetű sejtvonalat (151 génexpressziós vizsgálat alapján) a megfelelő altípusokba soroltam. Eredményeim alapján látszik, hogy vannak olyan osztályozók, melyek nem képesek a sejtvonalakat hatékonyan különböző csoportokra osztani. Eredményeim segíthetik a megfelelő sejtvonal kiválasztását a vastagbél-daganatok vizsgálata során.

3. Az emlődaganatok esetében 3524 beteg adatait felhasználva egy új, „Dinamikus osztályozót” hoztam létre, mely figyelembe veszi a vizsgált beteg génexpresszió alapú prognózisát, illetve a hozzá hasonló betegek prognózisát is. A Dinamikus osztályozónk három, korábban publikált,

klinikai gyakorlatban alkalmazott prognosztikus teszttel összehasonlítva minden beteget vizsgálva is a legjobb eredményt mutatta: Oncotype DX HR=1,4, $p=4,3*10^{-39}$, MammaPrint: HR=3,4, $p=1,5*10^{-15}$, Genomic Grade Index HR=2,2, $p=2,2*10^{-38}$, dinamikus osztályozónk: HR=3,2, $p=7,0*10^{-54}$). A klinikai alcsoportokat tekintve a dinamikus osztályozó messze meghaladta a korábbi teszteket. Egyik korábbi teszt sem volt képes az ER- és HER2-negatív, gyógyszeres kezelésben részesült betegek osztályozására, míg a dinamikus osztályozó hatékonysága: HR=3,9, $p=4,8*10^{-4}$. A dinamikus osztályozónk a 325 fős független validációs kohortunk esetében is felülmúlta a korábbi többgénes tesztek hatékonyságát.

4. Az emlődaganatok nyirokcsomó-érintettségének előrejelzésére a primer daganat génextpressziós mintázata alapján 2341 beteg klinikai és microarray adatait felhasználva döntési fa alapú osztályozót hoztam létre, melyet 100 fős független betegcsoporton validáltam. A belső validációs csoportunk esetében a negatív nyirokcsomók előrejelzése ER-negatív betegek esetében 85%-os pontosság (ACC) mellett 88%-os negatív prediktív értéket (NPV) ért el, az ER-pozitív / MKI67-pozitív betegek esetében: az ACC=90% és NPV=77% volt. A validációs csoportunkban esetében is hatékonynak bizonyult az előrejelzés: az ER-negatív kohortban: az ACC=73%, a NPV=92% és az ER-pozitív / MKI67-pozitív esetekben pedig: a NPV=100%, az ACC=86% volt.

5. Az RNS-interferenciával végzett géncsendesítés értékelése során, a géncsendesítés előtti és utáni gén chipek összehasonlítása alapján megállapíthatjuk, hogy a microarray alapú vizsgálatok alkalmasak a géncsendesítés hatásának vizsgálatára.

6. Saját publikációk jegyzéke

6.1. Disszertációhoz kapcsolódó publikációk:

Sztupinszki, Z., B. Gyorffy. (2016) Colon cancer subtypes: concordance, effect on survival and selection of the most representative preclinical models. Sci Rep, 6: 37169. IF=5,228

Munkacsy, G.*, **Z. Sztupinszki***, P. Herman, B. Ban, Z. Penzvalto, N. SzarvasB. Gyorffy. (2016) Validation of RNAi Silencing Efficiency Using Gene Array Data shows 18.5% Failure Rate across 429 Independent Experiments. Mol Ther Nucleic Acids, 5: e366 IF=5,048

Gyorffy, B., T. Karn, **Z. Sztupinszki**, B. Weltz, V. MullerL. Pusztai. (2015) Dynamic classification using case-specific training cohorts outperforms static gene expression signatures in breast cancer. Int J Cancer, 136: 2091-8. IF=5,53

6.2. Disszertációtól független publikációk jegyzéke

Beres, N.J., Z. Kiss, **Z. Sztupinszki**, G. Lendvai, A. Arato, E. Sziksz, A. Vannay, A.J. Szabo, K.E. Muller, A. Cseh, K. BorosG. Veres. (2016) Altered mucosal expression of microRNAs in pediatric patients with inflammatory bowel disease. Dig Liver Dis. IF=2,719

Lee, S., K. Vargova, I. Hizoh, Z. Horvath, P. Gulacsi-Bardos, **Z. Sztupinszki**, A. Apro, A. Kovacs, I. Preda, E. Toth-ZsambokiR.G. Kiss. (2014) High on clopidogrel treatment platelet reactivity is frequent in acute and rare in elective stenting and can be functionally overcome by switch of therapy. Thromb Res, 133: 257-64. IF=2,32

Mihály, Z., **Z. Sztupinszki**, A. Szendrői, M. Szűcs, P. Nyirády B. Györffy. (2013) A metasztatizáló világosejtes veserák prognózisának előrejelzése microarray vizsgálatok alapján. Uroonkológia, 10: 78-84.

Szasz, A.M., B. Acs, E. Agoston, **Z. Sztupinszki**, A.M. Tokes, L. Szittyá, B. Szekely, M. Szendroi, Q. Li, L. Harsanyi, J. Timar, Z. Szallasi, C. Swanton, B. GyörffyJ. Kulka. (2013) [Simplified, low-cost gene expression profiling for the prediction of outcome in breast cancer based on routine histologic specimens]. Orv Hetil, 154: 627-32. IF= 0,291

Szasz, A.M., Q. Li, A.C. Eklund, **Z. Sztupinszki**, A. Rowan, A.M. Tokes, B. Szekely, A. Kiss, M. Szendroi, B. Györffy, Z. Szallasi, C. SwantonJ. Kulka. (2013) The CIN4 chromosomal instability qPCR classifier defines tumor aneuploidy and stratifies outcome in grade 2 breast cancer. PLoS One, 8: e56707. IF=3,057

Penzvalto, Z., B. Tegze, A.M. Szasz, **Z. Sztupinszki**, I. Liko, A. Szendroi, R. SchaferB. Györffy. (2013) Identifying resistance mechanisms against five tyrosine kinase inhibitors targeting the ERBB/RAS pathway in 45 cancer cell lines. PLoS One, 8: e59503. IF=3,057

Mihaly, Z., **Z. Sztupinszki**, P. SurowiakB. Györffy. (2012) A comprehensive overview of targeted therapy in metastatic renal cell carcinoma. Curr Cancer Drug Targets, 12: 857-72. IF=3,707